

ратъ, коѣто ѣ претворъ: и собраха сичкіятъ полкъ.

17 И ѡвлѣкоха го въ червѣна дрѣха, и сплѣтоха вѣнѣцъ ѡ тѣрнѣ, и тѣриха мѡ го на глава та.

18 И фанѡха да го поздравлѣватъ, и да говоратъ: радвайсе царю Іудейскій.

19 И вѣха го по глава та съ трѡстѣ, и плѡваха на него: и като клѣкаха на колѣна. поклѡнаха мѡ се.

20 И когѡто мѡ се пордгѡха, совлѣкоха мѡ червѣна та дрѣха, и ѡвлѣкоха го въ дрѣхи те неговы: и и звѣдоха го да го распнатъ.

21 И накарѡха нѣкого Симона Кѡринѣа отца Ялѣѡндрова и Рѡфова, който заминѡваше ѡ тамъ, и и дѣше ѡ чифликатъ, да мѡ носи крѣстатъ.

22 И ѡвѣдоха (Иисуса) на мѣсто то голгоѡда, коѣто се толкѡва, лѡкное мѣсто.

23 И дѡваха мѡ да пѣе вино смѣшано со смѣрна: но той го не зема.

24 И като го распѣха, раздѣлиха дрѣхи те мѡ, и фжрлиха жребій за нихъ, кой що да земе.

25 И кѣше часъ третій когѡто го распѣха.

26 И надписо на-вина та мѡ кѣше ѡгоре написанъ: ЦАРЬ ІУДѢИИ.

27 И зѣдно съ него рас-

пнаха двѡ разбойника: ѣ-дногѡ ѡ десна та страна, и ѣдногѡ ѡ лѣва та.

28 И исполнисе писаніе то, коѣто говори: и со беззакѡнни те се вмѣни.

29 И който заминѡваха ѡ тамъ, хѡлѣха го и клѣтеха си главы те, и говорѣха: оуѡ, ты што развѡлашъ цѣрква та, и въ три дни ѡ сограждашъ:

30 Изкави секе си, и слѣзни ѡ крѣстатъ.

31 Подобно и архіерей те се рдгѣха по междѡ си съ книжници те, и говорѣха: дрѡги изкави, та секе ли неможе да изкави.

32 Христѡсъ царь Іерѡлиевъ да слѣзе сегѡ ѡ крѣстатъ, да видиме та да мѡ повѣрѡваме. и онѡа, што кѣха зѣдно съ него распнати оу-корѡваха го.

33 И когѡто быдѣ шестый часъ, станѡ темнина по сичка та земля, до девѣтшатъ часъ.

34 И во девѣтшатъ часъ, выкнѡ Исусъ съ голѣмъ гласъ, и рече: ѣлѡі, ѣлѡі, ламѡ савахѡані; коѣто ще да рече: кѣже мой, кѣже мой зашѡ си ме ѡставилъ;

35 И нѣкои ѡ онѡа, што стоѣха тамъ, като чѡха това, рекоха: ѣто, илѡа выка.

36 И ѡтжрѡѡ ѣдинъ ѡ нихъ, и натопи гѣба въ